

tot mijn genoegen een goed historisch werk, met dankbetuiging ontvangen heb. Ik zwijg van het aantal der predikbeurten, op het vriendelijk verzoek der heeren en broederen der eerwaarde Classis van Steenwijk en Vollenhoven, nu en dan vervuld. Dies het mij somtijds ondoenlijk was aan het tegenwoordig werk met aandacht te denken, veel minder tijd tot schrijven heb kunnen uitvinden. Want hoewel ik deze belijdenis in mijne vorige gemeente te Zuilen gepredikt heb, zoo had ik niet dan korte ontwerpen daarvan over, die mij, als ik tot het uitbreiden van zaken kwam, weinig van dienst konden zijn. Echter ben ik onder Gods hulp bij het eindigen van het voorgaande jaar zoo ver gekomen, dat ik dit werk, zooals het u tegenwoordig wordt aangeboden, ten einde bracht. Doch de verafgelegenheid van de drukpers heeft deszelfs uitgave vertraagd, en zou nog verder vertraagd hebben, bijaldien ik niet had kunnen besluiten, het overzicht en de verbetering der proeven aan een ander, daar toe bekwaam, over te laten. Kom ik dan wat langzamer met dit deel onder het oog der vaderlandsche kerk, als velen wel gedacht en gewenscht hadden, het is beter laat dan nooit. Ik heb alles wat in mij was aangewend om uw verlangen te beantwoorden, en dank mijnen God ook, dit penningsken te mogen werpen in de schatkist der kerk. Och dat het mocht strekken tot bevordering van ware godzaligheid.

Eene zaak moet ik melden, eer ik afbreek. Velen hadden gaarne gezien dat ook dit boekdeel was versierd geweest met een kort vervolg van ons historisch bericht, tot op dezen tegenwoordigen tijd. Dit ben ik van zins geweest te doen; doch door mijn vertrek naar Steenwijk heb ik ook dit voornemen moeten staken. Te Zuilen woonde ik onder den rook van Utrecht, en had vrijen en gemakkelijken toegang tot de synodale kast; daarenboven een gemeenzaam verkeer met geleerde mannen, die mij die schriften konden bijzetten, die tot het samenstellen van zulk eene historie behooren, en mij tot heden, voor een groot gedeelte, ontbreken. Wat ik ondertusschen van zins ben, zal de tijd leeren.

Terwijl ik afbreek, zoo vermanen wij onze leerlingen, die tot heden zich met lust in het eerste deel geoefend hebben, ook gebruik te maken van dit deel, waarin de leer der waarheid,